

nu satte sig, har netop fremdraget en saadan Enkeltbed i Forslaget, som forekom mig lidt tvivlsom, nemlig Ordningen af Tilgangen til Intendantklassen. Det er jo ganske vist, at det for en Mand, der skal være Intendant, er heldigere, at han, hvis han skal vente en Del Aar, staar som Reserveintendant i Stedet for som Underofficer; han bliver derved fyldigere uddannet, saaledes som det ogsaa lod til at være det ærede Medlems Mening. Paa den anden Side gjorde det ærede Medlem opmærksom paa, at den foreslaaede Ordning næsten kun gav Afgang gennem Reserveintendantklassen, at der holdtes en Sidedør aaben for Sekondløjtnanter, og at derved maatte Underofficererne ikke kunne se, hvor stor en Konkurrence der kunde blive. Dette har jeg fuldstændig følt, og jeg var derfor mest stemt for at lufte denne Sidedør, thi saa var Spørgsmaalet derved lettest afgjort. Naar jeg ikke har troet at kunne gøre en saa strap Forandring, er det, fordi jeg ikke er ganske sikker paa, at man i saa Tilfælde vilde faa Tilgang nok til Intendanturkorpset. Jeg nærer dog ikke overdreven Frygt i saa Henseende, og i det Tilfælde, at Rigsdagen i Foræning med mig vil tage Ansvaret, saaledes at man senere kunde træffe en ny Ordning, hvis det viste sig, at der ikke var tilstrækkelig Tilgang, ja, saa skal jeg med Glæde gaa ind paa Forandringen. Jeg udtaler dette, fordi det er mig magtpaaliggende, at ærede Medlemmer skulle forstaa, at jeg slet ikke vil bort fra det Grundlag, hvorpaa Ordningen af Tilgangen for en stor Del hviler, jeg vil tværtimod langt hellere udstrække det saa langt, som det er muligt. Med Hensyn til det andet Punkt, som det ærede Medlem fremdrog, Uniformeringen og Titulaturen, skal jeg tage det nærmere under Overvejelse; det er et Spørgsmaal, som jeg nødvendig vil svare paa straks. Det glæder mig, at der ikke er kommet væsentlige Mobbemærkninger mod Forslaget, idet det giver mig et lille Haab om, at det med Tingets velvillige Bistand vil lykkes at føre Forslaget igennem.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

S. Bojesen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udbetaling af Brødpenge i Stedet for Brød in natura til visse Underofficerer og ligestillede.

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 2099 ff.)

Sagenfattes under Forhandling.

Reis: Jeg ønsker kun med et Par Ord at udtale min Glæde over Fremkomsten af dette Lovforslag. Som ærede Medlemmer ville erindre, tillod jeg mig i Fjor under Finanslovens første Behandling at fremdrage dette Spørgsmaal i Forbindelse med flere andre Spørgsmaal, som ere af særlig Interesse for Underofficersstanden. Den daværende højtærede Krigsminister, hvis Tilstedeværelse vi nu med Beklagelse savne, var som sædvanlig saa forekommende at udtale, at de Punkter, som jeg havde berørt, skulde blive tagne under Overvejelse, og jeg tør antage, at nærværende Lovforslag, saaledes som det ogsaa i Motiverne er oplyst, er Frugten af denne Overvejelse. Idet jeg altsaa nu tillader mig at udtale min Tak og min Anerkendelse, fordi den forhenværende Minister har fremmet Underfølgelserne af dette Punkt — og som jeg tør haabe og antage ogsaa af de andre Punkter, som bleve berørte af mig — skal jeg tillige udtale min levende Glæde over og Anerkendelse af, at hans Efterfølger, den nuværende højtærede Krigsminister — hvad der selvfølgelig var at vente — i ikke ringere Grad end hans Forgænger er villig til at fremme alt, hvad der vedrører de ham undergivnes Interesser og de Krav, som disse mene med Retfærdighed og Billighed at kunne stille til Lovgivningsmagten. Forholdet var jo saaledes, at en stor Stand her i Landet, Underofficersstanden, i en Række af Aar har gaaet med stille Ønsker om at se nogen Forbedring gennemført i sine Aar. Det har, saaledes som Forholdene have været, ikke hidtil lykkedes at komme til saadanne Endringer